

De vierde preek uit de *Eigenschappen* wijst erop dat het ware geloof een genade is die Jezus Christus op hoge prijsstelt. Jezus is de rust voor alle kinderen Gods. Door het geloof krijgen ze deel aan Hem. U dan die gelooft is Hij dierbaar, zo leert Petrus in 1 Petr. 2:7. Het eerste en het voornaamste kenmerk van het ware geloof is de vereniging met Christus. De Heilige Geest maakt ook steeds plaats voor Christus. Alleen door Zijn werk worden zondaren behouden, zijn de zonden vergeven, kunnen we persoonlijk God ontmoeten, is er weer vrede in het hart en komt er zekerheid in de ziel. De Schrift wijst op de Middelaar Gods en der mensen. Wat een voorrecht en wat een grote verborgenheid om deel te hebben aan deze Zaligmaker. Comrie raakt er niet snel over uitgesproken! Zo noemt hij verschillende dingen waarin Jezus op hoge prijs wordt gesteld. Een van die dingen is dat Jezus de gelovigen dierbaar is in de verzegeling of de vastheid van hun behoud. Daarover staat een leerzaam stukje op pagina 140 van de hertaalde editie van het boek met preken. Ik citeer:

Jezus is dierbaar voor Zijn gelovigen in de verzegeling, zoals staat in Efeze 1:13: 'Nadat gij geloofd hebt, zijt [gij] verzegeld geworden.' De ware gelovige ondervindt veel bestrijdingen over zijn staat en zijn aandeel in Jezus. Alles wat hij ondervindt, wordt soms uitgemaakt voor zijn eigen werk of voor een werk van de satan; of hij denkt dat hij maar een tijdgelovige is. Hierdoor wordt zijn ziel verschrikkelijk heen en weer geslingerd, en is hij als iemand die zonder troost voortgedreven wordt. Dit brengt hem soms zo ver dat hij op voorbarige wijze bijna zou zeggen dat hij Jezus nooit gekend of Hem door het geloof gezien heeft. Maar nu gaat de twijfelmoedige ziel in haar binnenkamer. Zij gaat tot Jezus roepen en zegt: 'Heere Jezus, is datgene wat ik ondervind, mijn eigen werk of uw werk? Heb ik het van mijzelf dat ik me zo kan veroordelen en schuldig verklaren? Is het van mij dat ik in mijn eigen oog ben als een melaats en walgelijk persoon, en dat ik zo naar U honger dat niets in de wereld mij kan verheugen dan U alleen? Was het ook allemaal bedrog toen ik meende mij aan

U over te geven? Was het niet alleen maar met mijn verstand dat ik iets van Uw gewilligheid opmerkte? Och, lieve Jezus, ik ben zo bang voor zelfbedrog, ik ervaar dat mijn hart bedrieglijk is. Ik weet dat men heel dichtbij kan komen en toch de zaak kan missen, ja, dat de satan zich in een engel des lichts kan veranderen. Maar het is mij toch om waarheid te doen. O, als het nog niet goed met me is, ontdek mij daar dan aan, opdat ik niet met een leugen in mijn rechterhand zal verloren gaan. En als het Uw werk is, o, geef

mij dan licht om het te zien en het er werkelijk voor te houden.' Het gebeurt soms dat door dergelijke klagen Jezus nabij wordt gebracht en dat Hij het zegel op de ziel zet door te zeggen: 'U bent de Mijne.' Dan overtuigt Hij de ziel ervan dat hetgeen zij ondervindt Zijn eigen werk is. O, wat brengt dit een blijdschap in de ziel en wat wordt Jezus daardoor dierbaar, omdat Hij in Zijn gunst een nieuwe blijk van Zijn liefde geeft, terwijl het hart zo twijfelmoedig was. (pag. 140-141).

Uit dit stukje vallen een aantal dingen te leren. Ik stip enkele zaken aan:

- Een ware gelovige kent veel strijd en aanvechting. Het is dus niet zo dat al Gods kinderen altijd maar vast en zeker weten dat hun behoud ook zeker is. Er zijn wisselingen in het leven der genade. Comrie geeft dat op een indringende wijze weer.
- De aanvechtingen kunnen soms heel ver gaan. Het kan zelfs zover komen dat we denken helemaal geen kind van God te zijn. Ook kan er grote twijfel in het hart zijn over het werk der genade. Is het van mezelf of van de Heere? Dat zijn vragen die de ziel soms heel erg bezig houden.
- De aanvechtingen maken echter niet slap of zorgeloos. Integendeel, het drijft uit naar de Heere. Het geeft veel meditatie, gebed en worsteling aan de troon der genade. Het is bepaald niet zo dat Gods kinderen zich tevreden kunnen stellen met een constatering dat het nu eenmaal zo is.
- Gods kinderen begeren ook een eerlijk antwoord van de Heere. Dat drijft in het gebed uit naar Gods troon. Alleen daar vandaan kunnen de antwoorden komen. We kunnen onszelf niet helpen. Mensen kunnen ook niet helpen. De Heere moet uitkomst geven. Door Zijn Woord en Geest.
- De Heere geeft ook uitkomst. In een weg van strijd en worsteling wil de Heere echter wel meekomen. Heel mooi omschrijft Comrie hoe de Heere Jezus de worstelende ziel tot vastheid en zekerheid brengt. Door het Woord en de kracht ervan persoonlijk te ondervinden. Dan krijgt het Woord van God betekenis voor onze ziel. 'U bent Mijne', zo spreekt het Woord en zo klinkt het in de ziel. Wat een rijke geloofservaringen zijn dat. Dan komt er zekerheid en vastheid in het leven des geloofs. Zo leidt de Heere Zijn kinderen in de persoonlijke omgang met Hem. Ook voor vandaag ligt hier

heel belangrijk onderwijs. Uiteindelijk gaat het om de praktijk van het geestelijke leven. Dat wordt door Comrie treffend weergegeven. Laten we er ook vandaag ons voordeel mee doen.

Tenslotte gaat Comrie zijn preek besluiten met een toepassing (pag. 151-155). Eerst richt hij zich tot allen. Met grote klem wijst hij erop dat niemand de Heere Jezus echt nodig heeft. Alleen diegenen die 'hun ellende op doorleefde wijze kennen' (pag. 151) krijgen de Heere nodig. Zij die Jezus echt nodig hebben zijn 'belast en beladen' (pag. 152) en zien 'dat niemand hen rust kan geven dan Jezus alleen' (pag. 152). Voor diegenen waar Jezus dierbaar geworden is, Die hebben 'de hand van het geloof op Hem gelegd om Hem te omhelzen en Hem als uw bezit toe te eigenen'. Zonder Jezus kunnen Gods ware kinderen niet leven. Comrie spoort krachtig aan om veel gebruik van Jezus te maken. *"Als Jezus voor u dierbaar is, maakt u veel gebruik van Hem. Dan is uw leven erop gericht uzelf op te dragen en over te geven aan Jezus. Dan roept u voortdurend Zijn hulp in om Zijn werk als Middelaar in u te verrichten"* (pag. 152).

De onbekeerden worden vermaand en aangespoord om Jezus te zoeken: *"O, mijn geliefden, ik wens dat u uw ellende mag zien, en dat uw harten mogen uitgaan tot Jezus"*. Hoewel velen onverschillig en hard zijn, spoort Comrie wel aan om de Heere te zoeken. *Jezus is een Zaligmaker, en u bent een zondaar. Jezus heeft alles wat u voor tijd en eeuwigheid gelukkig kan maken. Jezus is Degene Die voor de engelen en alle gelovigen alle aanleiding geeft voor de diepste verwondering. O, wat is het dan vreselijk dat u Hem niet ziet als deze dierbare Jezus, en niet in Hem gelooft!* (pag. 153).

Tenslotte richt Comrie ook enkele woorden tot Gods kinderen. Hij wijst erop dat het geloof vaak zo bestreden kan zijn. Daarom besluit hij zijn preek met een opwekkend woord voor allen die de Heere oprecht liefhebben. Heel concreet geeft hij enkele aanwijzingen voor het geestelijke leven. Vooral de meditatie is erg belangrijk. Ik citeer tenslotte: *Gelovigen, als u wat onaangedaan en ongevoelig bent, ach, overdenk dan voor uzelf alles waar Jezus bij betrokken is. Denk aan alles wat Hij geleden heeft, wat Hij gedaan heeft, en aan alles wat Hij doen wil. Wellicht zal dat uw hart opnieuw in liefde doen branden en uw ziel gaande maken.*

Ds. W. Visscher